

Felelősség



DUJ DZSÉNE ONLINE

Social media az életemben

Szabó Lili

Kisgyerekkoromban nem is igazán volt nekem telefon a kezemben, igaz, még csak akkoriban kezdtek bejönni a képernyős telefonok. Ovi előtt reggel volt szigorúan egy mese a TV-ben, és ennyi. Talán hétvégi estéken volt filmzés anyuékkal. Esténként diavetítés, vagy meseolvasás volt. Nyaranként kinn voltunk, míg világos volt a kertben, vagy a strandon, néha egy-egy barátnőnél voltam. Persze mikor jött az iskola, azért változtak a dolgok. Elsőben-másodikban még nem is nagyon hiányzott, hogy nekem legyen telefonom, de utána, mikor egyre több embernek lett körülöttem, én is folyton kérleltem a szüleimet, hogy hát nekik is van, és én is szeretnék egy telefont. Végül negyedik év végén kaptam meg az első telefonomat, szinte utolsóként az osztályban (bár így utólag hálát adok, hogy csak akkor engedték meg nekem).

Persze első dolgom volt letölteni minden appot, ami akkor épp divatos volt, mert hát ne legyek lemaradva. De sose voltam az az ember, aki minden trendi dolgot követett a social mediában. Persze próbálkoztam egy időben mindenféle internetes felülettel, de azán csak azok maradtak meg, amik ha nem lettek volna, szinte lemaradtam volna minden történésről. Vagyis akkor így gondoltam. Elég sok időt töltöttem képernyő előtt, aztán gimiben figyeltem fel arra, hogy ülünk a teremben és szinte mindenki nyomkodja a telefonját. Alig beszélgetnek, nem viccelődnek egymással, ha meg igen, akkor is valahogy ott lesz a telefon a kezükben. Utaztam a buszon, és lát-

tam, ahogy egy egy év körüli gyermek sírni kezd, és az anyuka a kezébe nyomja a telefonját egy mesével. Szinte mint akit megbűvölt a telefon, egyből elhallgatott. Sok hasonló példát láttam, és olyan gondolatokat indított el bennem, hogy szinte megijedtem az egész internetes világtól. Hogy hova lesznek az igazi emberi kapcsolatok. A minőségi együtt töltött idő. A szórakozás. Persze nem mondom, hogy nem használok telefont vagy internetet, mert teljességgel az életem része, de nagyon próbálok odafigyelni, mennyit és mire használom.

Ha barátok között vagy családban vagyok, figyelek, hogy lehetőleg ne használjam, vagy minimálisan. Legyenek olyan napok, mikor nincs a kezemben. Lehetőleg ne telefonnal aludjak el, és lefekvés előtt ne használjam. Az emberek ráébresztenek arra, hogy mennyire jobb az élet, ha nem része a telefon vagy bármiféle internetes eszköz. Szinte felszabadítanak az olyan napok, mikor kint vagyok a természetben, az állatokkal, vagy akár a kertben meglocsolom a virágokat, vagy segítek apának a gazdaságban és este bejövök a házba és igen... érzem, hogy hasznos volt a nap. Jól éreztem magam, és feltöltődtem. Most már többször előfordul, hogy ha társaságba vagyok, és észreveszem, hogy mindenki elkezd telefonozni, szólok, hogy hahó itt vagyunk együtt, hát használjuk már ki. Én őszintén azt ajánlom mindenkinek, hogy vizsgálja meg magát, hogy mennyit használja a telefonját, és próbáljon ki egy napot mikor nem telefonozik. Ígérem, felszabadító érzés lesz!